

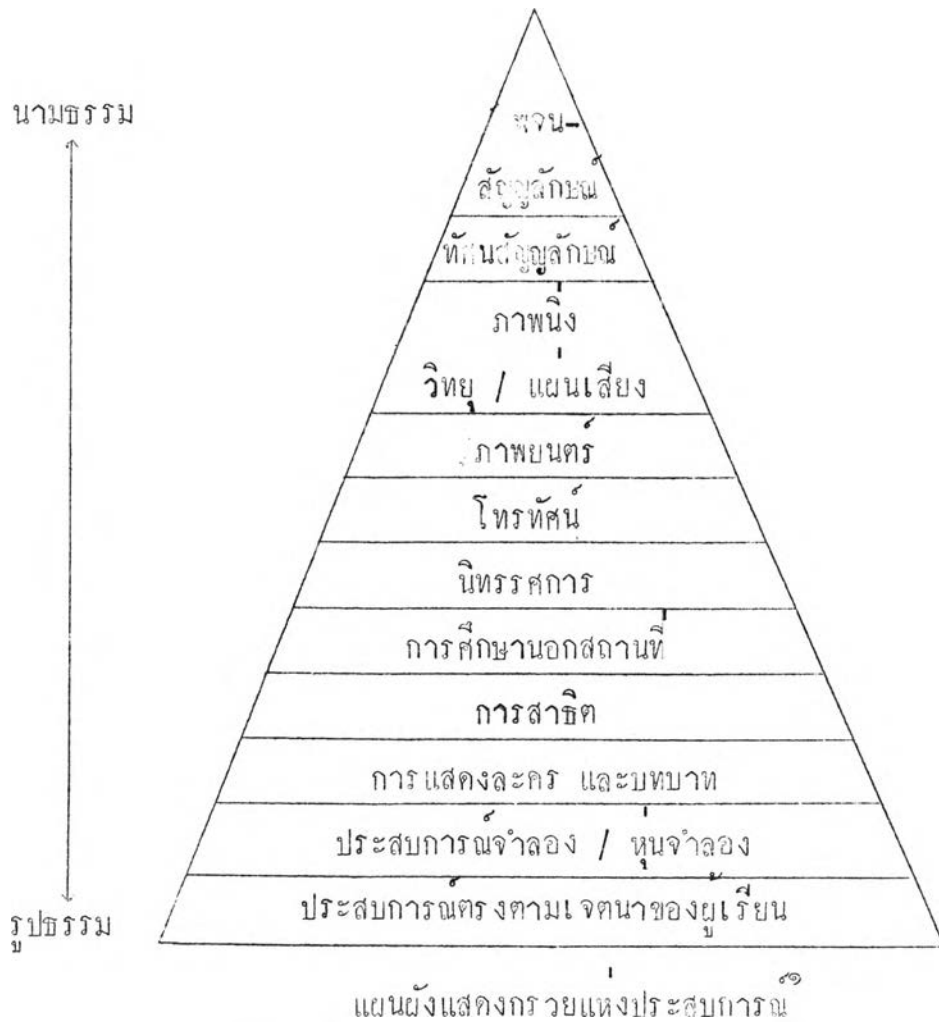
บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คำว่า "การศึกษา" เป็นคำที่มีความหมายครอบคลุมการพัฒนาคนให้เจริญงอกงามและมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้อย่างอาทิ " การศึกษา หมายถึง กระบวนการที่เอื้อบุคคลหรือกลุ่มชนได้รับความคิด ที่ศรัทธา ความสนใจ ทักษะ หรือความรู้ " การที่แต่ละคนจะได้รับความคิด ที่ศรัทธา ความสนใจ ทักษะ หรือความรู้ นั้น จำเป็นต้องมีการถ่ายทอดมาจากสื่อชนิดต่าง ๆ โดยเฉพาะในโรงเรียนซึ่งมีกิจกรรมการเรียนการสอน การถ่ายทอดความรู้หรือที่เรียกว่า "การให้การศึกษา" จึงต้องใช้สื่อการสอน โดยเชื่อว่าสื่อการสอนสามารถช่วยครูถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียนได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

เอกลการ เศล เชื่อว่าประสบการณ์การเรียนรู ของผู้เรียนขึ้นอยู่กับลักษณะของสื่อที่เป็นรูปธรรมโดยได้ตั้งทฤษฎีสื่อการเรียนนั้นขึ้นเรียกว่า " กรวยแห่งประสบการณ์ " ซึ่งได้จัดเรียงลำดับสื่อ ๑๑ ชนิด ตามประสิทธิภาพของสื่อต่อการเรียนรู้จากน้อยไปหามาก ดังนี้

นภา พงศ์พัฒน์, " โพรทัศน์สื่อสำหรับมีจิตศึกษาหรือ, " จันทร์เกษม (พฤศจิกายน - ธันวาคม ๒๕๑๕) : ๓๕ - ๔๖.

จะเห็นว่าสื่อที่เป็นนามธรรมมีประสิทธิภาพในการถ่ายทอดความรู้ให้
 แก่ผู้เรียนน้อย ตรงข้ามกับสื่อฝ่ายรูปธรรม ซึ่งมีประสิทธิภาพในการถ่ายทอดความ
 รู้ให้แก่ผู้เรียนสูงขึ้นโดยใช้เวลาอันน้อยลง จากกรวยแห่งประสบการณ์ข้างต้นเราจะ
 เห็นว่า " โทรทัศน์ " ซึ่งอยู่ระดับ ๘ จากด้านล่างเป็นสื่อการสอนที่มีคุณค่าต่อ
 การเรียนประเภทหนึ่ง เพราะสามารถเปรียบเทียบการกับสื่ออื่น เช่น พจนสัญลักษณ์

๑
 Edgar Dale, Audiovisual Methods in Teaching, 3d ed.
 (New York : Dryden Press, 1969), pp. 350-351.

ทัศนสัญลักษณ์ ภาพนิ่ง วิทยุ แผ่นเสียง และภาพยนตร์ เขาไว้วางใจกันทั้งหมดได้
 แมวปัจจุบันโทรทัศน์จะเป็นสื่อซึ่ง สื่อความหมายใดทางเคียวก็ตาม แต่ในอนาคต
 โทรทัศน์จะกลายเป็น สื่อสองทางเช่นเดียวกับโทรศัพท์

ในเรื่องโทรทัศน์ เอกการเคล ไคกล่าวถึงคุณสมบัติที่สำคัญของโทรทัศน์
 ไวว่า

๑. เป็นสื่อการสอนที่นักเรียนสามารถเห็นภาพที่เคลื่อนไหว และได้ยิน
 เสียงไปพร้อม ๆ กัน
๒. สามารถนำประสบการณ์ตรงจากการไปทัศนศึกษา หรือจากสื่อประเภท
 อื่น ๆ เข้ายนยอให้นักเรียนชมภายในเวลาและโอกาสที่เหมาะสม
๓. โทรทัศน์ สามารถสร้างสถานการณ์ความเป็นจริงในอดีตให้นักเรียน
 ใดชม อย่างมีประสิทธิภาพพอสมควร เช่น ละครหรือภาพยนตร์ทางประวัติศาสตร์
๔. โทรทัศน์ สามารถนำเอาประสบการณ์จากสถานที่อยู่ห่างไกล เข้ามา
 สู่ห้องเรียน ซ้ำยังถ่ายทอดข่าวสารใดอย่างรวดเร็วทันใจ
๕. โทรทัศน์สามารถนำประสบการณ์มาสู่นักเรียนได้อย่างกว้างขวาง มี
 ความเป็นรูปธรรมสูง และถ่ายทอดไปให้นักเรียนเข้าใจได้ตามความต้องการของ
 ผู้สอน

นอกจากนี้ยังมีสรุปคุณค่าของโทรทัศน์ต่อการศึกษาไว้ดังนี้

๑. เราความสนใจในการเรียน เช่น รายการสารคดีการทดลองทางวิทยาศาสตร์ นักเรียนสามารถมองเห็นทุกขั้นตอนของการทดลองอย่างชัดเจน จากการถ่ายภาพอย่างใกล้ชิดของกล้องถ่าย ทำให้นักเรียนชมการทดลองได้โดยไม่ต้องลุกจากที่นั่งไปมุงดู รายการบางรายการจัดการแสดงและมีอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่น่าสนใจ ทำให้นักเรียนอยากดูอยากเห็น อยากคนควาควยตนเองมากยิ่งขึ้น ซึ่งครูไม่สามารถจัดขึ้นในชั้นเรียนได้ก็เท่า

๒. เป็นแหล่งวิทยาการ และสื่อการสอน ตลอดจนวิธีการสอนที่ครูไม่สามารถจะทำได้

๓. ช่วยเสนอแนวความคิดใหม่ ๆ ในการเรียนการสอนแก่ครู ครูมีโอกาสดูศึกษาวีธีการใหม่ ๆ ที่ดีและเหมาะสมมาดัดแปลงใช้ภายในโรงเรียนของตน

๔. สามารถให้ความรู้อย่างเดียวกันแก่นักเรียนได้เป็นจำนวนมาก ในเวลาเดียวกัน

๕. สามารถนำบทเรียนเก่ามาสอนซ้ำได้ เหมือนอย่างเดิมโดยไม่ยึดเพี้ยนไต่ทุกเวลาตามต้องการ โดยการจัดทำเป็นภาพยนตร์หรือบันทึกภาพไว้

๖. โทรทัศน์เป็นอุปกรณ์ที่สามารถใช้งานกับสื่อการสอนอื่น ๆ ได้ ทั้งวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ ภาพนิ่ง แผนภูมิ ฯลฯ

๗. เราสามารถใช้โทรทัศน์สอนได้ทุกระดับชั้นตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา

จนถึงระดับอุดมศึกษา ในวิชาการทุกแขนง

ที่ไคกลาวมานี้ เป็นคุณสมบัติที่เด่นของโทรทัศน์ในการที่จะนำมาใช้เพียง
บางประการ ที่ยังมีไคกลาวถึงก็คือ โทรทัศน์สามารถสอนให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์
ที่เป็นจุดมุ่งหมายเชิงมีโนธรรมใดก็ได้ เช่น สร้างทัศนคติที่ดี, ทำให้เป็นพลเมืองที่ดี
มีความรู้ความเข้าใจระหว่างบุคคลที่ต่างชน วรรณะ มีความเข้าใจและเห็นคุณค่า
ของการทำงานร่วมกัน ตลอดจนนำความรู้และประสบการณ์บางอย่างที่ครูจะนำเขา
มาสอนโรงเรียนได้ยาก ทำให้นักเรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

การประถมศึกษาในประเทศไทย ใกล้เคียงกับปัญหาต่าง ๆ รอบด้านซึ่งมัก
แก้ปัญหากันและไม่ประสบผลสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการสอน
ของครู นักการศึกษาหลายท่านทำการศึกษาค้นคว้าและ ปัญหาของครูสอนวิชา
ต่าง ๆ ในชั้นประถมศึกษา ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

๑. ครูส่วนมากสอนในตามวิธีสอน ควรปรับปรุง

๒. ครูส่วนมากเตรียมการสอนไม่เพียงพอ ทำให้เกิดปัญหาในการเลือก
เนื้อหาวิชาและตีความหมายให้นักเรียนเข้าใจ ตลอดจนไม่สามารถอธิบายและให้
ข้อเท็จจริงต่าง ๆ แก่นักเรียนได้ก็และมากเพียงพอ ทั้งนี้เพราะต้องสอนหลายวิชา
หลายชั่วโมง มีนักเรียนในความดูแลเป็นจำนวนมาก

วนิดา จันทระจิรากร, " ความสามารถในการใช้โทรทัศน์การศึกษา
ของครูในโรงเรียนเทศบาล " (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านศึกษาศาสตร์
ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๖), ๑ - ๓.

๓. ครูสอนบางวิชาไม่โดดเด่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะไม่ถนัดหรือเป็นวิชาที่ไม่ชอบมาตั้งแต่มัธยมที่ครูยังเรียนอยู่ แต่จำเป็นต้องสอน จึงไม่สามารถฟื้นฟูความรู้เดิมได้มากนัก

๔. ครูส่วนมากมักประสบปัญหาการสอนในด้านการพัฒนา ทักษะคิด และการเรียนรู้ที่จำเป็นต่องานให้นักเรียนมีทักษะต่าง ๆ

๕. โรงเรียนต่าง ๆ ยังขาดแคลน วัสดุอุปกรณ์การสอน เครื่องมือต่าง ๆ ที่ครูจะนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน

๖. ครูขาดความรู้ ความชำนาญ ความสนใจที่จะนำอุปกรณ์มาใช้ในการสอน

๗. ครูส่วนมากไม่ค่อยศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมให้ทันต่อเหตุการณ์ใหม่ ๆ ครูพยายามศึกษาต่อแต่ก็เพื่อปรับวุฒิ หรือความก้าวหน้าทางการทำงานของตนเอง ทำให้ประสบกับความยุ่งยากในการสอน เช่น วิชาสังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ เป็นต้น

๘. ครูใหญ่ของโรงเรียนต่าง ๆ ส่วนมากปล่อยปละละเลย ไม่กระตุ้นครูในเรื่องการสอน เพราะมีบทบาททางด้านธุรการมากกว่าด้านวิชาการซึ่งปกติแล้วครูใหญ่มีอิทธิพลต่อการปรับปรุงโปรแกรมการสอนของครู และการเรียนของนักเรียนมาก

จากปัญหาทั่ว ๆ ไปซึ่งเกิดกับครูในโรงเรียนประถมศึกษาเป็นส่วนมาก ประกอบกับคุณสมบัติที่หลายประการของโทรทัศน์เพื่อการศึกษา เทศบาลนครกรุงเทพ

สุภา วิทย์พัฒนา, " การศึกษาทัศนคติของครูโรงเรียนเทศบาล ในจังหวัดพระนครที่มีต่อการสอนทางโทรทัศน์ของเทศบาลนครกรุงเทพ " (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๐), ๓ - ๓.

(ในสมัยนั้น) จึงพิจารณาเห็นควรให้หาโทรทัศน์เพื่อการศึกษามาใช้ในห้องเรียน ตั้งแต่วันจันทร์ที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๐๗ โดยออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ ของ ๔ ของบริษัทไทยโทรทัศน์ และได้ออกอากาศตลอดมาจนถึงปัจจุบัน โดยมีการปรับปรุง รายการคานตาง ๆ ให้ดีขึ้นเสมอมา ดังจะเห็นจากสถิติการออกรายการในการ ศึกษา ๒๕๐๗ - ๒๕๐๘ รวมรายการออกอากาศตลอดปี ประมาณ ๕๐ รายการ เปรียบเทียบกับปีการศึกษา ๒๕๐๕ รายการออกอากาศตลอดปี ประมาณ ๕๕๐ รายการ แต่เนื่องจากการใช้รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาในห้องเรียน มีองค์ประกอบ ต่าง ๆ ที่จำเป็นในการใช้รายการอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น สถานที่ชมรายการ จำนวนเครื่องรับ ความสามารถของครู ฯลฯ โทรทัศน์เพื่อการศึกษา จึงถูกดู ที่เกี่ยวข้องในวงการวิพากษ์วิจารณ์ และแตกแยกตามความคิดเห็น ออกเป็น ๒ ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเห็นว่า โทรทัศน์เพื่อการศึกษาที่มีอยู่นั้นควรล้มเลิกไป เพราะ ใช้เงินงบประมาณมา มาก และเท่าที่ติดตามผลของงานดู ก็เห็นว่าได้ผลไม่คุ้มค่าเท่าที่ควร ควรนำเงินงบประมาณส่วนนี้ไปใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนอย่างอื่น เช่น ทำชุด การสอนจะได้ผลดีกว่า โทรทัศน์นั้นไม่เหมาะกับประเทศที่เศรษฐกิจยังไม่มั่นคง อีก ฝ่ายหนึ่ง มีความเห็นว่า ควรจัดให้มีโทรทัศน์เพื่อการศึกษาต่อไปเพราะได้ลงทุน มาเป็นจำนวนมาก ถาล้มเลิกไปก็จะเป็นการสูญเปล่าโดยใช่เหตุ การที่การคิด ตามผลมิได้ผลเป็นที่น่าพอใจก็เนื่องมาจากความไม่พร้อมไม่สมบูรณ์ และปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้ใช่ อาทิ ไม่มีสถานที่ชมรายการโดยเฉพาะ ขาดแคลนเครื่องรับ เครื่องรับชำรุด ผู้บริหารไม่ส่งเสริมสนับสนุน ฯลฯ โทรทัศน์เพื่อศึกษามี ประโยชน์สำหรับนักเรียน และครูสอนโดยตรงนานาประการ

ดังนั้นโครงการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ของสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร จึงไม่มีเสถียรภาพดีพอเพราะไม่แน่ว่าจะจัดใหม่ต่อไปได้อีกนานเพียงไร

ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า ควรจะได้อำนาจความคิดเห็นของผู้ใช้รายการ โทรทัศน์เพื่อการศึกษา ซึ่งเป็นครูประจำชั้นในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ตลอดจนเจ้าหน้าที่ ขวเสนอนะตาง ๆ ว่ามีความคิดเห็นอย่างไรต่อปัญหาดังกล่าว

ในฐานะที่เป็นบุคลากรส่วนที่สำคัญที่สุดในโครงการฯ เพราะเป็นผู้ใช้โดยตรง และเป็นผู้ทำให้โครงการฯ บรรลุวัตถุประสงค์ได้มากที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ

๑. เพื่อสำรวจสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์เพื่อการศึกษา ของครู ประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา ๒๕๒๐
๒. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของครูประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ต่อการจัดรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา ๒๕๒๐
๓. เพื่อศึกษาองค์ประกอบสำคัญที่มีส่วนเสริมประสิทธิภาพการใช้รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

๑. เป็นการสำรวจสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการใช้รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา และความคิดเห็นที่มีต่อรายการ ของครูประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ใช้รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ประกอบการสอนในชั้นเรียนปีการศึกษา ๒๕๒๐ จำนวนตัวอย่างประชากร ๔๐๐ คน จาก ๒๔ เขต จำนวน ๔๘

โรงเรียน ยังมีรายชื่อโรงเรียนในภาคผนวก

๒. เป็นการสำรวจปัญหาต่าง ๆ ในการใช้รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาประกอบการสอนตลอดจนขอเสนอแนะที่จะมีส่วนเสริมประสิทธิภาพการใช้รายการ ตามความคิดเห็นของครู ในปีการศึกษา ๒๕๒๐

๓. เป็นการศึกษาความคิดเห็นของครูประถมศึกษาต่อรายการโทรทัศน์ เพื่อการศึกษา ซึ่งจัดสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ รวมกันทุกวิชา

วิธีดำเนินการวิจัย

๑. สร้างแบบสอบถามฉบับชั่วคราวเพื่อสำรวจสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ และความคิดเห็นของครูต่อการจัดรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาตลอดจนศึกษาองค์ประกอบสำคัญที่มีส่วนเสริมประสิทธิภาพการใช้รายการ

๒. นำแบบสอบถามฉบับชั่วคราวไปทดลองใช้กับครูประถมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครจำนวน ๑๐ คน ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร และให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจ จำนวน ๔ ท่าน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

๓. สุ่มตัวอย่างโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีเครื่องรับโทรทัศน์ แบบฉายทั้ง ๒๔ เขต จำนวน ๔๘ โรงเรียน ตามสัดส่วนจำนวนโรงเรียนที่มีเครื่องรับโทรทัศน์ในแต่ละเขต แล้วสุ่มตัวอย่างแบบงายอีกครั้ง ได้ตัวอย่างประชากรที่เป็นครูประถมศึกษาซึ่งใช้รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาประกอบการสอน ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ จำนวน ๔๐๐ คน

๔. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไข แล้วไปใช้กับตัวอย่างประชากรที่เลือก

๕. สุ่มตัวอย่างโรงเรียนแบบง่าย จำนวน ๑๐ โรงเรียน จากโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่างเพื่อสัมภาษณ์ครูจำนวน ๒๐ คน จาก ๔๐๐ คน ด้วยตนเอง

๖. วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

๗. สรุปผลการวิจัยและเสนอแนะ

ความจำกัดของการวิจัย

๑. เนื่องจากปีการศึกษานี้มีผู้ทำการวิจัยหัวข้อ ซึ่งเกี่ยวข้องกับโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมากขึ้น จึงเป็นการเพิ่มภาระให้แก่ครูที่จะต้องกรอกแบบสอบถามหลายชุด สร้างความเบื่อหน่ายให้แก่ครู จึงอาจจะเป็นเหตุให้ข้อมูลที่ได้รับคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริงบาง

๒. ตั้งแต่วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้ออกนโยบาย บังคับให้โรงเรียนในสังกัดใช้รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาทุกโรงเรียน จึงอาจเป็นเหตุให้การกรอกแบบสอบถามของครูเป็นไปโดยพยายามให้สอดคล้องกับนโยบายดังกล่าว

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

๑. ได้ทราบถึงสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ และความคิดเห็นต่อการจัดรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของครูประถมศึกษาในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ใช้รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาประกอบการสอน

๒. ได้ทราบถึงองค์ประกอบสำคัญที่มีส่วนเสริมประสิทธิภาพการใช้รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา อันจะเป็นประโยชน์ต่องานศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยี

สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร

๓. ขอมูลที่ไดทั้งหมดจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานตามนโยบาย
วัตถุประสงค์และเป้าหมายในการพัฒนาการศึกษา ของกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๒๐-
๒๕๒๔ ข้อ ๔.๒

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัด
กรุงเทพมหานคร ตอรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๒๐" ผู้
วิจัยให้คำจำกัดความคำบางคำที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อ ความคิดหรือการลงความเห็น
ในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่ ในที่นี้หมายถึงความ
คิดเห็นที่ได้แสดงออกในการกรอกแบบสอบถาม

ครูประถมศึกษา หมายถึง ครูที่เ้ารายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา
ประกอบการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗

โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาใน
สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีเครื่องรับโทรทัศน์ และเ้ารายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา
ประกอบการสอนแทน

Carter V. Good, Dictionary of Education, 3d ed.
(New York : McGraw - Hill Book Co., 1973), p. 399.

รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา หมายถึง รายการโทรทัศน์ที่จัดโดย
 เจาหนาทึ่งานศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยี สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร
 ออกอากาศทาง ไทยทีวีสีช่อง ๕ ขององค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย
 สัปดาห์ละ ๕ วัน ตั้งแต่วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ เวลา ๑๐.๐๐ ถึง ๑๑.๐๐ น.
 เฉพาะวันเปิดเรียน ซึ่งจัดสอนทั้งหมด ๖ วิชา โดยแบ่งระดับเนื้อหาวิชาดังนี้

ประถมศึกษาตอนต้น (ป.๓ - ป.๔) สอนวิชา สังคมศึกษา คณิตศาสตร์
 และนาฏศิลป์ - ดนตรี

ประถมศึกษาตอนปลาย (ป.๕ - ป.๗) สอนวิชา วิทยาศาสตร์ ภาษา
 ไทย และภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้ยังมีรายการ เกียรติความรู้ และดูเพอร์

กรุงเทพมหานคร, สำนักการศึกษา, งานศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยี,
 " โทรทัศน์เพื่อการศึกษากรุงเทพมหานคร " (กรุงเทพมหานคร : งานศูนย์
 นวัตกรรม และเทคโนโลยี สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร, ๒๕๒๐), ๓ - ๔.
 (อัครสำเนา)